საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

აშორო

აშორო, აშოროს, აშა (

ეს ტერმინი XVII–XVIII სს. მასალებში გვხვდება, მაგრამ სავარაუდოა, რომ უფრო ადრინდ. წარმოშობისაა. ხატოვანი თქმა „აშას კვრა“ ჯიქური, ლიტონი უარყოფის მნიშვნელობით ქართ. სალაპარაკო ენაშიც დამკვიდრდა, გვხვდება XIX ს. მხატვრულ ლიტერატურაშიც.

წყარო: სამართალი ბატონისშვილის ვახტანგისა, მმ. 86, 206, წგ.: ქართული სამართლის ძეგლები, ი. დოლიძის *გამოც.*, ტ. 1, თბ., 1963; საქართველოს სიძველენი, ე. თაყაიშვილის რედ., ტ. 2, ტფ., 1909, საბ. 41, 444; ტ. 3, ტფ., 1910 საბ. 438; ქართლის ცხოვრება, დ. ჩუბინაშვილის *გამოც.*, ნაწ. 2, სპბ., 1854, გვ. 535.

დ. ფურცელაძე